

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoE/13/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519201764
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1519201764.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci oprávneného: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, E. E., zastúpený: Cíbig Legal s.r.o., so sídlom Seberíniho 6C, Bratislava, IČO: 54 256 160, proti povinnej: A. F. C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, E., zastúpená: URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Červeňova 15, Bratislava, IČO: 47 244 859, o návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: A. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom u povinnej, zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, na odvolanie povinnej proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II zo dňa 14.07.2025, č. k. B5-2Em/1/2019-2306, jednomyseľne takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil konanie (výrok I.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 52, § 390 písm. d/, § 391 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“) konštatujúc, že konanie vo veci samej je právoplatne skončené na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.12.2020, č. k. 59P/130/2018-503 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.03.2025, č. k. 12CoP/39/2023-2856, právoplatného a vykonateľného dňa 10.05.2025. Keďže exekučný titul, o ktorého výkon rozhodnutia oprávnený žiadal bol platný do právoplatného skončenia konania sp.zn. 59P/130/2018, súd prvej inštancie uvedené posúdil ako skutočnosť, ktorá spôsobila zánik uloženej povinnosti a konanie podľa § 390 písm. d/ C.m.p. zastavil.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie povinná navrhujúc, aby odvolací súd zrušil výrok I. uznesenia a v tomto rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa názoru odvolateľky napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok? ďalej „C.s.p.“) keďže proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.03.2025, č. k. 12CoP/39/2023-2 856 podali dovolanie obaja účastníci. Uvedené znamená, že súdne konanie nie je toho času právoplatne skončené, nakoľko o podanom dovolaní toho času nie je rozhodnuté a stav právnej neistoty matky trvá. V tejto súvislosti povinná poukázala na skutočnosť, že dovolacie konanie priamo a bezprostredne nadväzuje na predchádzajúce odvolacie a prvoinštančné konanie, pričom rozhodnutie Najvyššieho súdu SR môže ovplyvniť výsledok sporu. Povinná v súvislosti s použitou argumentáciou poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej „ÚS SR“) zo dňa 20.05.2015 sp. zn. I. ÚS 49/2015, v zmysle ktorého „Predmetom konania sú teda nároky, ktoré majú priamy vplyv

na kvalitu životnej úrovne maloletého, t. j. výsledok konania ma priamy dopad na jeho existenčnú sféru, ako aj na existenčnú sféru sťažovateľov. Vzhľadom na uvedené si preto povaha tohto konania vyžaduje mimoriadnu starostlivosť a pozornosť všeobecného súdu venovanú efektívnemu postupu, aby bol naplnený účel súdneho konania.“. Konštatovala, že v mnohých prípadoch ÚS SR odmietol sťažnosť z dôvodu, že v čase jej podania už bolo vo veci rozhodnuté, avšak konanie nebolo skončené z dôvodu doručovania rozhodnutia. Rovnako tak urobil v prípade, kedy vo veci už bolo rozhodnuté, avšak konanie prebiehalo naďalej v otázke trov konania. Európsky súd pre ľudské práva (ďalej „ESLP“) v zmysle svojej ustálenej judikatúry označil predmetný prístup ústavného súdu za príliš formalistický a nesúladiť so zárukami čl. 6 ods. 1 Dohovoru, tak ako ich interpretuje vo svojich rozhodnutiach (napr. rozsudok Špatka proti Slovensku z 15. decembra 2009, rozsudok A. R. spol. s r. o. proti Slovensku z 9. februára 2010, rozsudok Zarembová proti Slovensku z 23. novembra 2010, rozsudok Sirotnák proti Slovensku z 21. decembra 2010, rozsudok Bubláková proti Slovensku z 15. februára 2011, rozsudok Čičmanec proti Slovensku z 28. júna 2016).

4. Oprávnený v písomnom vyjadrení k odvolaniu povinnej navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a uložil povinnej povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Konštatoval, že povinná svoj právny záver o tom, že konanie vedené Mestským súdom Bratislava II pod sp. zn. B5-59P/130/2018 nie je právoplatne skončené neodôvodnila a neuviedla z akých skutočností a zákonných ustanovení vychádzala, keď dospela k tomuto zjavne nesprávnemu právnemu názoru. Vo vzťahu k argumentácii povinnej nálezom ÚS SR zo dňa 20.05.2015, sp. zn. I. ÚS 49/2015 uviedol, že tento nemá súvis s týmto konaním (predmetom konania na ÚS SR bola sťažnosť na prietahy v konaní). Obdobnú neaplikovateľnosť na prejednávajúcu vec oprávnený konštatoval aj u ostatných rozhodnutí, na ktoré povinná poukazuje. Vo vyjadrení napokon poukázal na skutočnosť, že povinná počas celého konania opakovane podávala návrhy na zastavenie výkonu rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovené a teraz, keď súd prvej inštancie zo zákonných dôvodov zastavil konanie, podala proti nemu odvolanie nielen z nesprávnych právnych dôvodov, ale ide aj o zjavne neopodstatnené odvolanie. Oprávnený navrhol, aby odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní prihliadol aj na túto skutočnosť a priznal mu proti povinnej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Povinná v písomnom podaní zo dňa 02.10.2025 (doplnení odvolania) poukázala na diagnózy a špeciálne potreby maloletého, ktorými sú porucha autistického spektra, Aspergerov syndróm, ADHD, úzkostný syndróm, nerovnomerný vývin dieťaťa, výrazná potreba stability a stereotypov, disharmonický osobnostný vývin, emočná labilita a nízka frustračná tolerancia. S odkazom na pripojený Znalecký posudok č. 6/2025 vypracovaný znalcom prof. MUDr. Tiborom Šagátom, CSc. zdôraznila, že maloletý si vyžaduje kontinuálnu starostlivosť stabilnej osoby (matky), ktorá rešpektuje jeho špecifické potreby a zabezpečuje všetky terapie a odborné vyšetrenia. Ak by došlo k prerušeniu tejto kontinuity alebo k striedaniu prostredia, maloletý by bol vystavený riziku zhoršenia zdravotného stavu, emočnej destabilizácie a regresu v jeho vývine. Povinná ďalej doložila schválenú žiadosť o individuálne štúdium hudobnej náuky na ZUŠ H. I. J. E., ktorá preukazuje, že aj v rámci vzdelávania musí byť uplatnený špeciálny režim, a to vzhľadom na špecifické potreby maloletého. Argumentovala, že doložené dôkazy potvrdzujú, že maloletý potrebuje stabilné, predvídateľné a bezpečné prostredie, ktoré mu doteraz zabezpečovala matka, vrátane pravidelnej účasti na terapiách, rehabilitáciách a prispôbenom vzdelávaní. Maloletému bol v súlade so závermi Centra špeciálno-pedagogického poradenstva odporúčaný individuálny vzdelávací program a osobitný režim vzdelávania, ktorý zodpovedá jeho špecifickým potrebám, testovaním intelektového nadania v roku 2022 bolo potvrdené, že maloletý má intelektové schopnosti v pásme vysokého nadpriemeru. Maloletý je teda dieťaťom so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami a súdy sú povinné rešpektovať jeho osobitosti aj pri rozhodovaní o rodičovských právach a povinnostiach, pretože tieto potreby priamo ovplyvňujú režim jeho starostlivosti a vzdelávania. Znalecký posudok prof. MUDr. Tibora Šagáta, CSc., ako aj odborné správy (K. L., K. I., A. C.) potvrdzujú, že maloletý nevláda zmenu prostredia a kontakt s vyšším počtom ľudí a vyžaduje stabilitu, ticho a predvídateľnosť režimu. Povinná ďalej argumentovala rozhodovacou činnosťou ÚS SR (rozhodnutiami sp. zn. II. ÚS 383/2018, I. ÚS 123/2020) podľa ktorých stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa vyvíja, je základným predpokladom priaznivého vývinu. S poukazom na rozhodovaciu činnosť ESLP (rozhodnutia vo veciach Neulinger a Shuruk proti Švajčiarsku, Havelka a ostatní proti ČR) zdôraznila, že vnútroštátne súdy musia rešpektovať špecifické potreby detí a rozhodovať tak, aby ich rozhodnutia boli v súlade s najlepším záujmom dieťaťa a reálne vykonateľné. Podľa jej názoru v doterajšom konaní nebolo prihliadané na najlepší záujem maloletého, v konaní navrhovala znalecké dokazovanie (aj v odvolacom konaní), ktoré však vykonané nebolo. K objasneniu skutkového stavu

a preukázaniu jej tvrdení žiadala, aby odvolací súd vytyčil pojednávanie, predvolal strany konania a na pojednávaní vykonal ňou navrhnuté dokazovanie - prečítanie Znaleckého posudku č. 6/2025 vypracovaného prof. MUDr. Tiborom Šagátom, CSc., dopočutie tohto znalca, prečítanie individuálneho vzdelávacieho programu a rozhodnutia o individuálnom štúdiu na ZUŠ H. I. zo dňa 8.9.2025. Povinná napokon uviedla, že nebránila výkonu rozhodnutia, ale postupovala výlučne v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, a to v súlade so závermi lekárov a znalca, pričom jej postup nemožno hodnotiť ako protiprávny, ale skôr ako konanie odôvodnené okolnosťami, ktoré vylučujú protiprávnosť.

6. Oprávnený v písomnom vyjadrení sa k doplneniu odvolania uviedol, že povinná žiadnym spôsobom nereflektovala na skutočnosti uvedené v jeho vyjadrení. Pokiaľ ako odvolací dôvod uviedla, že napadnutý výrok uznesenia je nezákonný a procesne aj právne predčasný, neuviedla žiadne ustanovenie zákona, ktoré by malo byť z tohto dôvodu porušené. Povinná sa žiadnym spôsobom nevyjadrila na základe čoho dospela k záveru, že tento postup súdu prvej inštancie je nesprávny, nezákonný, právne predčasný, a z akých zákonných ustanovení pritom vychádzala. Rovnako tak neuviedla, prečo by mal byť napadnutý výrok uznesenia nezákonný. V kontexte skutočností uvedených v doplnení odvolania uviedol, že ak povinná tvrdí, že nikdy nebránila výkonu rozhodnutia, tak jej tvrdenie je v rozpore s dôkazmi v spise (s odkazom na množstvo rozhodnutí súdov vrátane odvolacieho súdu v tomto konaní, z ktorého vyplýva pravý opak). Konštatoval, že dokazovanie navrhnuté povinnou v tomto konaní nemá byť predmetom dokazovania v tomto, ale v inom konaní, odvolanie povinnej je zjavne nedôvodné, ku ktorému je však potrebné sa na základe výziev súdu vyjadriť, čo sa premieta aj do trov konania na jeho strane.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu povinnej písomne nevyjadril.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b/ C.m.p.) po zistení, že odvolanie povinnej bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 C.m.p.) a dôvodmi odvolania (§ 66 C.m.p.), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 C.m.p.), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 C.m.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k nasledujúcim záverom.

9. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 370 ods. 1 C. m. p. podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

11. Podľa § 373 C. m. p. na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

12. Podľa § 376 ods. 1,2 C. m. p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

13. Podľa § 390 ods. 1 písm. d/ C.m.p. súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik uloženej povinnosti.

14. Podľa § 390 ods.2 C.m.p. súd pokračuje v konaní o výkon rozhodnutia do času, kým exekučný titul nebol právoplatne zrušený alebo právoplatne zmenený. Ak bol exekučný titul právoplatne zmenený, súd pokračuje v konaní o výkon rozhodnutia, ak je to možné s ohľadom na povahu zmeny a ak s tým oprávnený súhlasí.

15. Podľa § 333 C.s.p. neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

16. Podľa § 226 C.s.p. právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia .

17. Podľa § 227 ods.1 C.s.p. doručený rozsudok, ktorý nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný.

18. Podľa § 234 ods.2 C.s.p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

19. Predmetom konania je návrh oprávneného otca na výkon súdneho rozhodnutia – uznesenia Okresného súdu Bratislava V zo dňa 28.02.2019, č.k. 59P/18/2019 - 23 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.05.2019, č.k. 11CoP/134/2019-73 (právoplatného dňa 11.06.2019, vykonateľného dňa 12.03.2019), ktorým bol na čas do právoplatného rozhodnutia vo veci úpravy styku v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 59P/130/2018 (po prechode súdnictva k 01.06.2023 v konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava II pod sp.zn. B5-59/130/2018) o rozvod manželstva upravený styk otca s maloletým dieťaťom v každom kalendárnom týždni v stredu od 16:00 hod. do 18:30 hod. a v párnom kalendárnom týždni v sobotu od 09:00 hod. do 12:00 hod. s tým, že otec si maloletého prevezme a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky.

20. Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.12.2020, č. k. 59P/130/2018-503 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.03.2025, č. k. 12CoP/39/2023-2856 (ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.05.2025) bolo maloleté dieťa na čas po rozvode manželstva zverené do osobnej starostlivosti matky, oprávnenie zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok bolo zverené obom rodičom, otcovi bola uložená povinnosť platiť na výživu maloletého dieťaťa určené výživné a napokon, styk otca s maloletým dieťaťom bol upravený na každý nepárny kalendárny týždeň v stredu v čase od 15:30 hod. do 18:30 hod., každý párný kalendárny týždeň v sobotu od 9:30 hod. do 17:30 hod., počas veľkonočných sviatkov každú veľkonočnú sobotu v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod., počas vianočných sviatkov každý prvý sviatok vianočný v čase od 9:30 hod. do 17:30 hod. a nad rámec bežného styku počas roka počas letných prázdnin aj v každom párnom týždni v piatok od 9:30 hod. do 17:30 hod. s tým, že otec si maloletého prevezme a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky, ktorá je povinná maloleté dieťa na styk riadne pripraviť a v určenom čase ho odovzdať otcovi.

21. Predmetom odvolacieho prieskumu je posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým konanie o výkon rozhodnutia podľa § 390 ods.1 písm. d/ C.m.p. zastavil dôvodiac tým, že konanie vo veci samej bolo právoplatne skončené rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.12.2020, č. k. 59P/130/2018-503 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.03.2025, č. k. 12CoP/39/2023-2856 (ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.05.2025). Keďže exekučný titul, o ktorého výkon rozhodnutia oprávnený žiadal bol platný do právoplatného skončenia konania sp.zn. 59P/130/2018, podľa názoru súdu prvej inštancie táto skutočnosť spôsobila zánik uloženej povinnosti.

22. Predpokladom pre vydanie uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia je existencia vykonateľného rozhodnutia, pričom sa musí jednať o rozhodnutie vykonateľné po materiálnej aj formálnej stránke. Iba existujúce vykonateľné rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť (v danom prípade upravujúce styk maloletého dieťaťa s oprávneným otcom) umožňuje nútený výkon. Súd sa pri skúmaní toho, či rozhodnutie je vykonateľné z úradnej povinnosti zaoberá predovšetkým tým, či sa jedná o rozhodnutie, ktoré možno vykonať podľa Civilného mimosporového poriadku, a či rozhodnutie je vykonateľné po formálnej ako aj materiálnej stránke. Exekučným titulom v tomto prípade môže byť aj neodkladné opatrenie, ktorým sa dočasne upraví styk rodiča s dieťaťom, spravidla upravujúce pomery len do vydania meritorneho rozhodnutia. Civilný mimosporový poriadok vo svojich ustanoveniach konkretizuje, kedy súd exekučne konanie zastaví. Jedným z dôvodov zastavenia sú aj okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik uloženej povinnosti (§ 390 ods.1 písm. d/ C.m.p.). Je treba zdôrazniť, že trvanie neodkladného opatrenia je nezlučiteľné nie len s procesným neúspechom navrhovateľa vo veci samej, ale aj s uplynutím času, na ktorý bolo nariadené (§ 330 ods.1 C.s.p.). Pre každé časovo obmedzené neodkladné opatrenie platí, že uplynutím stanoveného času bez ďalšieho zaniká ex lege, pokiaľ už skôr nedošlo k jeho zrušeniu. V prípade zániku rozhodnutia logicky zaniká aj povinnosť ním uložená. O zániku neodkladného opatrenia nevydáva súd osobitné rozhodnutie, keďže zánik jeho účinkov sa viaže na objektívnu skutočnosť, ktorou je uplynutie času (§ 333 C.s.p.).

23. V nadväznosti na uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v danej veci správne aplikoval ust. § 390 ods.1 písm. d/ C.m.p. a konanie zastavil. Zhoduje sa s ním v tom, že exekučný titul (uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 28.02.2019, č.k. 59P/18/2019 - 23 v spojení

s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.05.2019, č.k. 11 CoP/134/2019-73), zanikol zo zákona právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej (t.j. rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.12.2020, č. k. 59P/130/2018-503 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.03.2025, č. k. 12CoP/39/2023-2856), ktorá okolnosť nastala až po vzniku exekučného titulu. V tejto súvislosti dodáva, že v danej veci nebolo možné uplatniť postup podľa § 390 ods.2 C.m.p. upravujúci situáciu a podmienky, za ktorých je možné v konaní pokračovať, keďže exekučný titul nebol právoplatne zrušený a ani právoplatne zmenený.

24. S poukazom na uvedené nebolo možné priznať úspech odvolacej námietke povinnej o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie (§ 365 ods.1 písm. h/ C.s.p.). Za nemajúcu žiaden zásadný právny význam odvolací súd posúdil aj argumentáciu povinnej o tom, že obaja rodičia podali proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.03.2025, č. k. 12CoP/39/2023-2856 mimoriadny opravný prostriedok (dovolanie), o ktorom nebolo doposiaľ rozhodnuté, a ani o predčasnosti vydaného rozhodnutia o zastavení konania. Odvolateľke je treba dať do pozornosti, že podanie mimoriadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej nič nemení na formálnej a ani materiálnej stránke právoplatnosti rozhodnutia, charakterizovanej jednak časovým okamihom v ktorom nastáva zásadná nezmeniteľnosť rozsudku a jednak právnymi účinkami právoplatného rozsudku pre vymedzený okruh subjektov.

25. Pokiaľ povinná v odvolaní poukazuje na nález Ústavného súdu SR zo dňa 20.05.2015, sp. zn. I. ÚS 49/2015 treba uviesť, že tomuto neprislúcha zjednocovať in abstracto judikatúru všeobecných súdov. Označené rozhodnutie sa navyše týka namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v jeho obsahu absentuje právny názor majúci súvis s konaním o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých detí. Obdobný záver platí aj vo vzťahu k poukazu odvolateľky na rozhodovaciu činnosť ESLP (rozsudok Špatka proti Slovensku z 15. decembra 2009, rozsudok A. R. spol. s r. o. proti Slovensku z 9. februára 2010, rozsudok Zarembová proti Slovensku z 23. novembra 2010, rozsudok Sirotnák proti Slovensku z 21. decembra 2010, rozsudok Bubláková proti Slovensku z 15. februára 2011, rozsudok Čičmanec proti Slovensku z 28. júna 2016, rozhodnutia vo veciach Neulinger a Shuruk proti Švajčiarsku, Havelka a ostatní proti ČR), ktoré nemajú pre skutkové a právne posúdenie prejednávanej veci žiaden podstatný význam.

26. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľky (o neprihliadaní na najlepší záujem maloletého dieťaťa, o nevykonaní navrhnutého znaleckého dokazovania, o potrebe nariadenia odvolacieho pojednávania s predvolaním účastníkov a vykonania návrhov na doplnenie dokazovania v odvolacom konaní) odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

27. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie (vrátane závislého výroku o trovách prvoinštančného konania) podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

28. Podľa § 52 C.m.p. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Podľa § 55 C.m.p. súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

30. Náhrada trov konania plní v civilnom procese dve základné funkcie, a to funkciu preventívnu a funkciu sankčnú. Sankčná funkcia má eliminovať možnosti zneužívania súdneho systému v prípade, že by konanie existovalo bez nutnosti znášať náklady, ktoré sú s konaním spojené. Sankčná funkcia je obrazom štandardného sporového konania, ktorý slúži na ochranu súkromnoprávných záujmov. Sankciu

nesie spravidla ten, kto spôsobil, že je nevyhnutné brániť v konaní na súde svoje individuálne práva. Uvedené zásady nie je možné uplatňovať v konaní podľa Civilného mimosporového poriadku, a to vzhľadom na okruh vecí, ktoré sú prejednávané v režime tohto zákona, ako aj z dôvodu prítomnosti verejného záujmu. V mimosporových konaniach preto platí, že každý z účastníkov si platí trovy konania sám (§ 49 C.m.p.) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka (§ 52 C.m.p.). Toto všeobecné pravidlo formulované ako generálna klauzula je prelomené v dvoch prípadoch, kedy náhradu trov konania možno priznať v prípade, že to ustanovuje zákon, podľa zásady úspechu za kumulatívneho splnenia podmienky, že to možno spravodlivo požadovať (§ 53 C.m.p.) a ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé (§ 55 C.m.p.).

31. V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku je priznanie nároku na náhradu trov konania výnimočné. Je pritom ponechané na vôli účastníka, či si takýto nárok na náhradu trov konania uplatní alebo nie. Keďže aplikácia § 55 C.m.p. predstavuje výnimku zo všeobecného pravidla, musí byť náležite odôvodnená. Rozhodujúcim kritériom pre priznanie nároku na náhradu trov konania v tomto prípade nie je úspech v konaní. Predpoklad, že je priznanie nároku na náhradu trov konania s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, musí súd vyhodnotiť z úradnej moci. Pri hodnotení tohto kritéria by nemal súd zohľadňovať výlučne osobné a majetkové pomery účastníkov. Súd tiež pri aplikácii predmetného ustanovenia môže vyhodnocovať, ktorý z účastníkov spôsobil, že konanie muselo prebehnúť.

32. V posudzovanej veci odvolací súd nepriznal úspech návrhu oprávneného na priznanie náhrady trov odvolacieho konania odôvodneného tým, že sa jedná o odvolanie nielen z nesprávnych právnych dôvodov , ale ide aj o zjavne neopodstatnené odvolanie. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno pripísať k farche povinnej, pokiaľ voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie (voči ktorému je odvolanie prípustné) podala odvolanie, čím len realizovala svoje právo na súdnu ochranu.

33. V nadväznosti na uvedené odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 58, § 52 C.m.p.

34. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).